

Monique & Suzanne Klemann

Muziek als levenselixir

Girls just wanna have fun! Ook die van bijna 60. De zussen en Zin's gasthoofdredacteurs Monique (1965) en Suzanne Klemann (1963) zitten al 35 jaar in de muziek en dat blijven ze nog wel even. Sterker, ze zijn 'terug van weggeweest' en nog altijd *hot & happening*.

TEKST: INGRID SPELT | BEELDCONCEPT & FOTOGRAFIE: JACQUELINE DE HAAS |
VISAGIE: HOUSE OF ORANGE | STYLING: RICHARD SCHREEFEL

Monique: overhemd Levi's,
rok Massimo Dutti,
hoofddoek Flora Danica,
overknee laars ASOS
Design. Suzanne: jumpsuit
Blanche, baseballcap
Stiksen, laarzen Raid,
sieraden Tiffany & Co

“W

elkom!” roept Suzanne door de intercom van haar Amsterdamse woning. De deur gaat automatisch open. Ze steekt boven haar hoofd om de hoek van de steile smalle trap. “Serieus, zaten de sleutels nog in de deur? Die moeten er al sinds gisteravond in zitten. Thanks,” constateert ze kalm verrast. Met partner Minka Mooren, artdirector van films en series, en tienerdochter Uma Lee (15) bewoont ze een ruim en licht appartement met verdieping en een dakterras. “Een luxe in West.” Een huis met hoge plafonds en grote ramen, slow living met natuurlijke tinten en veel groen. “Ik hou van grote planten. Groen geeft rust in huis.” Monique woont met partner componist/muzikant Jeroen den Hengst op drie minuten fietsafstand. “Ze zal er zo wel zijn. Dan ga ik intussen even naar Albert Heijn. Vind je rauwkost, humus en chocola lekker? Pak alvast een beker gemberthee. Ik ben zo terug.” Een kleine tien minuutjes later snijdt ze de diprauwkost in de open keuken. “Ik snap eigenlijk niet waarom Monique zo vroeg heeft afgesproken. Ze sport meestal in de ochtend.” Op dat moment belt haar zus aan.

Loïs Lane, wie kent ze niet. Onze generatie danste op *It's the first time* – onlangs in een remake verschenen – *Amsterdamed*, *Tonight* en raakte ontroerd door *My best friend*. Loïs Lane, een band die in de jaren 90 de openingsact was van de Europese Nude Tour van niemand minder dan Prince. Het popicoon die de mooie zussen een internationale carrière voorspelde. En voor het album *Precious* twee tracks produceerde en componeerde. Een internationale muziekcarrière kwam er niet van. *Monique*: “Ik ben daar nooit rouwig om geweest. Die ervaringen waren waanzinnig,

maar ik paste helemaal niet in een wereld vol glitter en glamour. Ik wilde niet die beloofde Amerikaanse ster worden. Ik was bang om mijn integriteit en echtheid te verliezen. Op heel jonge leeftijd moest ik een BN'er zijn en daar had ik mijn handen al aan vol. Dat ging Suus veel makkelijker af.”

Mooi en energiek zijn de zussen nog steeds. Muziek blijft hun levenselixir. Ze touren met Loïs Lane en Nederpop All Stars door het land, treden op in tv-programma's en waren onlangs te zien in de 2DOC-documentaire *Het uur van de wolf: Tot de laatste snik*. Een ideetje van muzikant Henny Vrienten over de worsteling van veel oudere muzikanten: moet ik stoppen? *Suzanne*: “Never. Ik zal niet beweren dat we tot onze dood blijven optreden, maar wel zo lang mogelijk.”

Monique: “Sinds we weer mogen knallen, kriebelt het en voel ik de inspiratie om mooie nummers te schrijven. Dat was de afgelopen twee jaar door de lockdowns compleet weg. Niet dat ik in een hoekje zat. Ik ben muzikles in mijn vriendenkring gaan geven. Daarmee heb ik een nieuwe kant van mezelf ontdekt. Zó leuk.” *Suzanne*: “Je past je aan op het ritme van de samenleving. Ik weet persoonlijk wat corona lichamelijk kan aanrichten: Minka heeft long-covid. Gelukkig gaat het steeds beter. Maar dat wil niet zeggen dat ik geen kritiek heb op de afgelopen twee jaar. Waar was de financiële steun voor zzp'ers in de culturele sector? Wer-ke-lijk een schande. En dat is mede te danken aan de jarenlange bezuinigingen van inmiddels vier kabinetten Rutte. Miljoenen zijn er afgesnoept. De culturele sector bungelt ergens onderaan, en dat zag je terug tijdens de coronacrisis. Ik ben zo blij dat we weer meedoen. Bij de eerste optredens kon ik mijn tranen nauwelijks bedwingen.”

Over het gasthoofdredacteurschap van Zin Magazine hoefden ze niet lang na te denken. *Monique*: “Hoe mooi is het om een eigen magazine te mogen maken. Met daarin mensen die voor ons belangrijk zijn, zoals de broers Rob en Arnold van Dongen, die jarenlang bij Loïs

Lane speelden. Of Jerney Kaagman van Earth & Fire, een poplegende.”

Suzanne: “Ze heeft zo'n staat van dienst. Ik mocht ooit haar fameuze blauwe pak dragen, een museumstuk. Duurzaamheid vind ik belangrijk. Dus wilde ik graag modeontwerper Ronald van Kemp in deze editie, helaas had hij geen tijd. Hij maakt *sustainable* high fashion. Ik draag ook nog steeds mijn 25 jaar oude rode broek tijdens optredens. Ja, daar pas ik nog in. Ik heb wat dat betreft geluk.”

Monique, lachend: “En ze doet nauwelijks iets aan sport. Ik train drie keer per week mijn buikspieren om vetrolletjes te voorkomen.”

Hoe belangrijk is uiterlijk?

Monique: “Ik vind het fijn om er goed uit te zien. Eenmaal boven de 50 wil niet zeggen dat je niets meer aan je uiterlijk hoeft te doen. Ik zal ook zeker niet ontkennen dat uiterlijk heeft meegespeeld in onze muzikale carrière. Als je er leuk uitziet, opent dat sneller deuren. Schoonheid blijkt in die zin een wapen. Overigens, in het kader van de opgelaaide #metoo-discussie: mooi zijn of er goed uit willen zien is geen uitnodiging voor grensoverschrijdend gedrag. Laat dat duidelijk zijn.”

Suzanne: “#metoo was dertig jaar geleden ondenkbaar. Zowel mannen als vrouwen keken anders naar seksueel getinte opmerkingen, een hand op je bil. Het was bijna genormaliseerd. Dat is écht niet meer van deze tijd – en maar goed ook. Als je op het podium staat, is uiterlijk belangrijk. Maar ja, ik word wel 60. Ik doe niet aan botox maar neem Profhilo-behandelingen tegen huidverslapping. Of maak ik nu reclame?”

Monique: “Dat doe ik ook. Door het toedienen van injecties met hyaluronzuur stimuleer je de huid om collageen en elastine aan te maken, en zie je er jonger uit. Oeps, beautygeheim verklapt...”

Suzanne: “Weet je wat een crime is: twee uur optreden op hakken. Dat ging vroeger toch echt makkelijker.”

Monique: “Suus loopt de hele dag op van die supergezondheidsschoenen met steunzolen. Daar worden je voetspieren heel lui van.” ►

Kleding Humanoid,
sieraden Tiffany & Co

‘Als je er leuk uitziet, opent dat sneller deuren. Schoonheid blijkt een wapen’

‘Weet je wat een crime is: twee uur optreden op hakken. Dat ging vroeger toch echt makkelijker’

Jullie 50+-vrouwen rocken toch maar mooi...

Monique: “We moeten ons wél extra bewijzen. Voor vrouwen lijkt het *not done* om na je 50ste door te gaan in de muziek. Mannelijke muzikanten hebben daar veel minder last van.”

Suzanne: “Het is toch gek dat je op een bepaalde leeftijd wordt afgerekend als vrouw. Ik word wel 60 maar zo voel ik me nog lang niet.”

Monique: “Misschien is het wel typisch Nederlands.”

Suzanne: “De afgelopen twee jaar stond ik in een bejaardensluisstand. Dat merk ik helemaal nu we weer spelen. Laat mij maar een paar keer in de week optreden.”

Monique: “Ik genoot wel van de extra tijd met de kinderen en Jeroen, maar op het creatieve vlak voelde ik me leeg. Nu heb ik weer zin om nieuwe nummers voor een album te schrijven. Dat is toch mijn artistieke uitlaatklep.”

Suzanne: “Muziek is altijd de rode draad in ons leven geweest. Ook toen we tussen 2000 en 2013 geen albums produceerden en de focus vooral op onze gezinnen lag.”

Monique: “De kids stonden vanzelfsprekend op nummer een. Ik heb daar nooit één seconde over getwijfeld. Maar ook in die ‘stille’ periode traden we op, en maakte ik soloalbums.”

Hun laatste Loïs-Lane-cd *As one* dateert uit 2013. Dus het wordt wel weer eens tijd voor een nieuwe, mijmeren ze. Hun revival is misschien wel te danken aan Suzanne’s deelname aan *Wie is de Mol?* 2022. **Suzanne:** “Ik lag er al met de eerste ronde uit. Maar alle media-aandacht zorgde zeker voor meer belangstelling voor Loïs Lane. Het was perfect getimed naast onze hervatte tour. Nu Uma 15 is voel ik ook de ruimte om nog meer tijd vrij te maken voor Loïs Lane. Ze redt zichzelf wel. Ik heb mazzel dat ik nog een puberdochter thuis heb wonen. Uma houdt me actief en bij de les.”

Kinderen houden je jong van geest?

Monique: “Absoluut. Merel (25) en Marius (21) wonen op zichzelf. Merel om de hoek en Marius bewoont bij ons zijn studio met eigen opgang. Lekker dichtbij dus. Ik zie ze vaak.” **Lachend:** “En Marius wipt zo nu en dan binnen om de koelkast te plunderen of de was bij mij te droppen.”

Suzanne: “Heerlijk toch... Onze ouders waren binnen anderhalf jaar al hun dochters kwijt. Een voor een stonden we op eigen benen. Ze vonden het zó stil in huis. Uma woont sinds een paar jaar twee dagen in de week bij haar vader, een co-ouderschap. Dus beginnen we langzaam te wennen aan het feit dat ze er niet elke dag is. Ik moet er niet aan denken dat ze straks op kamers gaat. Dan zal ik vast last krijgen van het legenestsyndroom.”

Monique: “Ach, dan heb je Facetime nog. Na de middelbare school vertrok Merel voor een halfjaar naar Zuid-Amerika. Via Facetime zag ik haar koppie en wist ik dat het goed met haar ging. Mijn kinderen zijn eigenzinnig, en kiezen hun eigen pad. Marius heeft een tussenjaar, misschien wel twee. Ik ben afgestapt van het idee dat kinderen móeten studeren. Werken is ook prima. Ik herken mezelf in mijn kinderen. Op mijn 17de stopte ik met de havo. Ik wilde het huis uit en ging in een kraakpand wonen. In mijn ogen lag het leven in Buitenveldert stil. Al snel reisde ik de wereld over als model en richtte een band op. Ik vind het belangrijk dat mijn kinderen hun eigen pad en tempo kiezen. Marius heeft nog tijd genoeg om te studeren. En, er zit ook een voordeel aan: mijn zoon bouwt nu geen studieschuld op en valt straks in de nieuwe regeling. Merel heeft wat dat betreft pech.”

Suzanne: “Het is toch niet normaal dat de overheid deze generatie opzadelt met torenhoge schulden. Ik kan me daar echt druk over maken.” ►

CV

1963 Geboren in Amsterdam (Suzanne)

1965 Geboren in Amsterdam (Monique)

1975-1982 Middelbare school op het St. Nicolaaslyceum (Suzanne havo en vwo, Monique havo)

1982 Start modellencarrière Monique, Suzanne studeert rechten (1 jaar)

1984 Oprichting Loïs Lane (door Monique en Tijn Toubert)

1985 Suzanne valt in bij Loïs Lane en blijft. Doorbraak Loïs Lane met De Grote Prijs van Nederland. Oprichting eigen platenlabel Lana Lane

1988 Schrijven nummers voor de speelfilm *Amsterdamned*

1989 Winnen de Zilveren Harp

1989-2000 Top-10-hits van albums als *Loïs Lane*, *Fortune fairytales*, *Precious*, *Fireflight*, *Hear me out*

1990 Zijn openingsact van Prince (*Nude Tour*) in Europa

2000-2020 Monique maakt soloalbums *On patrol*, *Cool*, *Lovers in motion*. Samen treden ze op met de formatie *Girls Wanna Have Fun*

2000-heden Suzanne zet zich in voor Orange Babies

2013 Album *As one*

2014-heden Optredens, cd met ABBA-songs, Clubtour 2022 met Loïs Lane en toeren met Nederpop All Stars

2020-heden Suzanne is mede-eigenaar De Ceremonie (uitvaarten) en trouwambtenaar

Ze staan midden in de maatschappij. Hebben oog voor de problematiek in de wereld. Discussiëren over de toekomst van jongeren, de zorg voor ouderen, het klimaat, discriminatie en de oorlog in Oekraïne. Alles komt op tafel.

Monique: “Die meiden van Loïs Lane zijn *glamorous* en arrogant, dat stempel droegen wij lang met ons mee. De andere kant, dat wij klaarstaan voor anderen, zag de buitenwereld niet. Suus is helemáál een zorgzaam type. In het begin van onze carrière vertoonde ik wel eens verwend gedrag. Maar ik had dit snel in de gaten en gooide het roer om.”

Suzanne: “Keihard werken, muziek maken en hits scoren hielp ons ook bij het verwerken van het verlies van onze oudste zus Caroline. Ze verongelukte met haar man in een helikoptercrash. Dat verlies hakte er behoorlijk in. Die overlevingsstrategie werd ook geïnterpreteerd als arrogantie. Ik ben inderdaad geboren met het zorg-gen. Ik kan ook hé-le-maal niet tegen onrecht. Dan spring ik in de bres. Zo zet ik me ook al jarenlang in voor Orange Babies. En we zijn mantelzorgers van onze ouders. Daar is niks *glamorous* aan, maar wel ontzettend fijn om te doen.”

Monique: “Wat is nu écht belangrijk in het leven? Je gezin, familie en vrienden toch. Niet de roem en dure spullen. Ik ben blij dat ik het kleine waardeer. Als ik door de regen naar de markt fiets, kan ik daar enorm van genieten.” Suzanne zet een nieuwe pot thee. “Wil je echt niet een broodje, iets anders misschien?” **Monique:** “Suus zit nooit stil. Zo verbrandt ze haar calorieën. Ooohhh, ik zie een muis uit de haard kruipen...”

De zussen hebben aan één blik, één woord genoeg. Een leven zonder elkaar, daar kunnen ze zich niets bij voorstellen.

Wat maakt jullie (muzikale) band zo sterk?

Monique: “Onze verschillen. We vullen elkaar aan, een en een is drie. Suus is doortastend, stapt overal op af. Ik ben bedachtzaam en kijk de kat uit de boom. In al onze verschillen respecteren we elkaar. Zo zijn we ook opgevoed. Ons leven is zo met elkaar verweven. Een leven zonder elkaar? Dat voelt waarschijnlijk als een amputatie.”

4X KORT Suzanne

Altijd in de koelkast?

“Fles bubbels en Hollandse kaas.”

Altijd bij zich? “Zoute dropjes.”

Onweerstaanbaar? “Kip van ’t spit.”

Levensmotto? “*You only live once*. Dus geniet van elke dag zolang het kan!”

4X KORT Monique

Altijd in de koelkast?

“Tequila.”

Altijd bij zich? “*Eye and lipcraft rawceuticals* (anti-aging moisturizer, red.).”

Onweerstaanbaar?

“Truffelmayonaise.”

Levensmotto? “Dat kan elke dag anders zijn.”

Suzanne: “Zo hoort Caroline er gewoon nog bij. Ze is nooit helemaal uit ons leven verdwenen. We blijven die drie-eenheid. Dat gevoel gaat verder dan ‘wij zussen’. Onze kinderen, partners en ouders horen bij die eenheid. We zijn *one big happy family*.”

Hun relaties zijn standvastig. Suzanne is al 35 jaar gelukkig met haar vrouw Minka en Monique 27 jaar met man Jeroen. En ja, die stabiliteit zou vast wel eens gevoed kunnen zijn door het nest waar ze uitkomen. Met ouders die al 65 jaar samen zijn. In voor- en tegenspoed.

Het gras aan de overkant is niet zoveel groener?

Suzanne: “Nee! Natuurlijk heb ik ook wel eens geroepen: ‘En nu ben ik er klaar mee’ als het tussen mij en Minka eens minder liep. Iedereen kent ups en downs in een relatie. Maar Minka is de liefde van mijn leven, samen zijn we een. Moet je die liefde bij tegenslag opgeven? Van onze ouders hebben we geleerd om problemen te overwinnen. Daar wordt je relatie sterker van. Dan kun je een nieuwe relatie beginnen maar over tien jaar beland je weer op hetzelfde punt. Ben je wel mooi de liefde van je leven kwijt. In zo’n lastige periode bladerde ik fotoalbums door en zag ik zoveel geschiedenis voorbijkomen. Dat is echt een aanrader. Dan pas zie wat je overboord gooit. Gelukkig hebben wij onze problemen overwonnen.”

Monique: “Stellen gaan wel eens te snel uit elkaar. Een neiging die menselijk is, misschien wel dierlijk. Je hebt mensen die altijd op zoek gaan als de verveling in hun relatie sluipt. Ze denken dat het met een ander leuker is. Die houding lijkt mij gevaarlijk. Zorg dat je elkaar iets te vertellen blijft hebben. Jeroen en ik zijn altijd bewust samen leuke dingen blijven doen. En we geven elkaar de ruimte voor een eigen leven. Maar een kant-en-klare formule voor een fijne relatie bestaat niet. Je moet ook een beetje mazzel hebben. Voor mij is het belangrijk dat ik Jeroen bewonder om wat hij doet. Jeroen is een waanzinnig goede muzikant en componist, én knap. Dat maakt hem aantrekkelijk. Of is die bewondering erg ongezond?” ■

‘Een leven zonder elkaar? Dat voelt waarschijnlijk als een amputatie’

Monique; blouse Levi's, rok Massimo Dutti.
Suzanne; jumpsuit Blanche, laarzen Raid, sieraden Tiffany & Co
(Verkoopinformatie: pag. 130)